

مدل پیشنهادی سنجش سطح بلوغ کنترل‌های امنیتی سازمان

مصطفی تمناجی

حسین یادگاری

چکیده:

تاریخ دریافت: ۹۴/۰۶/۲۳
تاریخ پذیرش: ۹۴/۰۹/۲۴

پیاده‌سازی کامل کنترل‌های امنیتی یکی از گام‌های اصلی در برقراری امنیت در سازمان است. این کار مستلزم صرف منابع بسیاری است که در اغلب موارد در کوتاه‌مدت امکان‌پذیر نیست. از طرفی مدیران سازمان تمایل دارند تا ضمن آگاهی از وضعیت امنیتی سازمان خود در تمام ابعاد و نقاط قوت و ضعف سازمان، از اثربخشی منابع تخصیص یافته برای پیاده‌سازی کنترل‌های امنیتی و میزان تأثیر آن در ارتقای سطح امنیتی و همچنین اولویت‌های بعدی تخصیص منابع مطلع شوند. این مقاله، پس از بیان ضرورت، هدف، سؤالات و ادبیات تحقیق، رویکرد و نگرش فازی به‌منظور سنجش میزان و سطح پیاده‌سازی کنترل‌های امنیتی بیان کرده و براساس آن مدلی برای سنجش سطح بلوغ کنترل‌های امنیتی سازمان ارائه می‌کند. قابلیت به‌کارگیری در تمامی سازمان‌ها صرف‌نظر از نوع، اندازه و ماهیت آن، سازگاری با استانداردهای بین‌المللی متداول و مرتبط در این حوزه، ارائه داشبورد مدیریتی امنیتی برای مدیران ارشد، قابلیت به‌کارگیری به‌عنوان سیستم تصمیم‌یار مدیران، ارائه وضعیت شفاف و دقیق وضعیت سازمان در همه ابعاد امنیتی و تعیین نقاط قوت و ضعف امنیتی سازمان از مشخصه‌ها و کاربردهای مدل پیشنهادی است.

واژگان کلیدی:

کنترل امنیتی، مدل بلوغ، سنجش سطح بلوغ

۱. مقدمه

این موضوع در این تحقیق مورد توجه قرار نگرفته است.

این تحقیق به نقطه‌ای از ایجاد امنیت می‌پردازد که کنترل‌های امنیتی که باید در سازمان پیاده‌سازی شوند، تعیین شده و تیم اجرایی در قالب یک پروژه، کنترل امنیتی را استقرار داده است. تمرکز تحقیق حاضر در پاسخ به این سؤال است: آیا استقرار یک کنترل امنیتی با منطق دودویی قابل ارزیابی است یا با منطق فازی؟

به‌عنوان مثال آیا تردها به نواحی امن سازمان تحت کنترل است؟ منطق دودویی به این سؤال پاسخ آری یا خیر می‌دهد. اگر پاسخ آری باشد، یعنی تردد تحت کنترل است و هیچ فرد غیرمجازی قادر به تردد به نواحی امن سازمان را ندارد. تأکید این جمله بر هیچ است. در سازمان‌های متعددی به این سؤال پاسخ آری داده می‌شود ولی همان سازمان حضور افراد غیرمجاز را تجربه کرده است. از سویی دیگر اگر پاسخ خیر باشد، یعنی تردد تحت کنترل نیست، درحالی‌که

امنیت، مطلوب همگان است و رسیدن به امنیت کامل، آرزویی دست‌نیافتنی است. استانداردهای متعددی تلاش کرده‌اند که راهکارهایی برای برقراری امنیت در سازمان ارائه دهند. برآورده‌سازی الزامات مندرج در استانداردها، نیازمند طرح‌ریزی دقیق و صرف منابع سازمانی فراوان است.

از سوی دیگر ایجاد امنیت در یک سطح در همان لحظه، تضمینی برای وجود امنیت در همان سطح برای ساعاتی دیگر نیست. امنیت این مشخصه را از ماهیت پویای تهدیدات امنیتی عاریه گرفته است.

هر چند اساس و مبنای برقراری امنیت در یک سازمان ایجاد نظام مدیریت امنیت و به تبع آن مدیریت مخاطرات سازمان (شامل شناسایی تهدیدات امنیتی و آسیب‌پذیری‌های دارایی‌های اطلاعاتی سازمان و محاسبه‌ی سطح مخاطره و اولویت‌بندی آن و تهیه طرح مقابله با مخاطرات و پایش اثربخشی آن) است، لیکن

تردد به هر سازمانی به نوعی تحت کنترل است و خیر مطلق وجود ندارد.

یکی از راهکارهای حل این تناقض، نگرش فازی به استقرار کنترل‌های امنیتی است. اگر گفته شود سازمان تا سطح مطلوبی تردد را تحت کنترل دارد، در واقع بصورت فازی استقرار کنترل بیان شده است. سطح مطلوب بیانگر نگرش پیوسته و طیفی به استقرار است، طیفی پیوسته از آری (استقرار کامل) تا خیر (استقرار نیافته).

این تحقیق تلاش کرده است تا با نگاه به الزامات امنیتی و مدل‌های بلوغ موجود، شاخص‌های اثربخشی و کارایی استقرار کنترل‌های امنیتی را استخراج کرده و در قالب مدلی برای سنجش سطح بلوغ امنیتی سازمان ارائه نماید.

۲. ضرورت، سؤال و اهداف تحقیق

آنچه ضرورت ارائه مدل سنجش بلوغ امنیتی سازمان را دو چندان می‌کند، موانع پیاده‌سازی نظام مدیریت امنیت اطلاعات در سازمان است. یکی از این موانع عدم به‌کارگیری چارچوب استقرار متناسب با سطح بلوغ سازمان است. تجربه نشان داده است که چارچوب‌های متداول استقرار سیستم مدیریت امنیت اطلاعات در سازمان‌های ایرانی کارآمد نبوده و منجر به برقراری و تداوم یک سیستم مدیریت امنیت اطلاعات پایدار و قابل اتکا نمی‌شوند [۱]. بر این اساس، وجود یک مدل برای تعیین سطح بلوغ، برای ترسیم راهبرد و نقشه راه سازمان ضروری است.

از طرفی پایش وضعیت امنیتی و ایجاد یک داشبورد مدیریتی یکی از مطالبات همیشگی تصمیم‌گیران سازمان است. تعریف شاخص‌های قابل اندازه‌گیری و قضاوت و تعیین مراحل که باید برای رسیدن به نقطه مطلوب باید طی شود، لازمه ایجاد چنین داشبوردی است که در یک مدل سنجش بلوغ امنیتی می‌تواند لحاظ شود.

سؤال اساسی در این تحقیق این است که چگونه می‌توان سطح بلوغ امنیتی سازمان را تعیین کرد. از اهداف تحقیق حاضر تعیین شاخص‌های بلوغ سازمان در پیاده‌سازی کنترل‌های امنیتی و ارائه یک مدل

ساده و کاربردی برای سنجش بلوغ امنیتی سازمان است.

ایجاد ارتباط بین مدل‌ها و رویکردهای ارزیابی فرایند با کنترل‌های امنیتی و مناسب‌سازی سطح بلوغ فرایند برای سنجش عمق پیاده‌سازی کنترل‌ها از نوآوری‌های تحقیق حاضر محسوب می‌شود.

۳. ادبیات تحقیق

در این بخش، تلاش شده است تا ادبیات تحقیق و مفاهیم به‌کار رفته، در قالب معرفی چند مرجع معتبر در زمینه مورد مطالعه تشریح شوند.

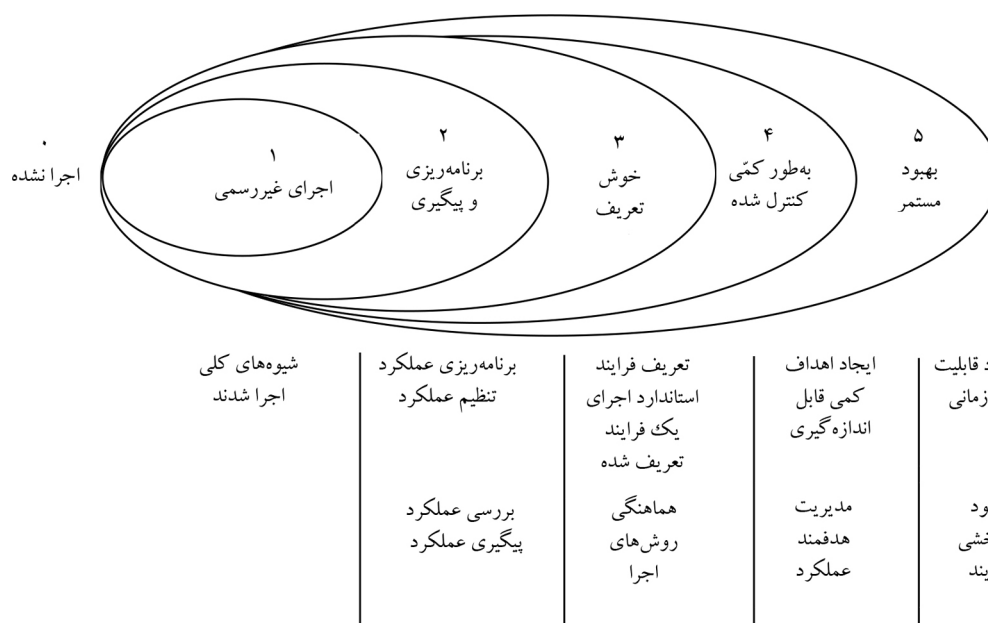
۱-۳) استاندارد ISO/IEC 27001: 2013، نظام مدیریت امنیت اطلاعات را ارائه داده که علاوه بر الزامات نظام مدیریتی مبتنی بر مدیریت مخاطرات، مجموعه ۱۱۴ کنترل امنیتی را در ۱۴ حوزه کنترلی مطرح کرده است. این استاندارد، یک مرجع پذیرفته‌شده در سطح جهانی است و پیش‌نیاز بسیاری از تعاملات و معاهدات تجاری بین شرکت‌های معتبر لحاظ می‌شود. گرچه محتوای کنترل‌های امنیتی در محدوده و هدف این تحقیق نیست، لیکن به سازمان‌ها توصیه می‌شود برای برقراری و حفظ امنیت سازمان خود، از این استاندارد استفاده کنند [۲و۳]. برای پیاده‌سازی استاندارد مذکور باید با توجه به نتایج مدیریت مخاطرات، مجموعه کنترل‌های امنیتی دارای کاربرد در سازمان را از پیوست (الف) استاندارد انتخاب کرده و استقرار داد. راهنمایی‌های پیاده‌سازی هر کنترل در استاندارد ISO/IEC 27002: 2013 آمده است [۴].

۲-۳) استاندارد ISO/IEC 21827 یک مدل بلوغ قابلیت ارائه کرده است. مدل^۱ SSE-CMM تلفیقی از تجارب برتر مهندسی امنیت و مدل مرجع فرایندی است که بر روی الزامات پیاده‌سازی امنیت در یک سامانه یا مجموعه‌ای از سامانه‌های به هم مرتبط که دامنه‌ی امنیت فناوری اطلاعات هستند، تمرکز دارد. SSE-CMM، مهندسی امنیت را در سه حوزه‌ی مخاطره، مهندسی و تضمین تحلیل می‌کند.

SSE-CMM دارای دو بعد دامنه و قابلیت است. این بعد شامل تمامی فنونی است که در مجموع مهندسی امنیت را تعریف می‌کنند. بعد قابلیت، نمایش‌دهنده‌ی

1. Systems Security Engineering - Capability Maturity Model (SSE-CMM)

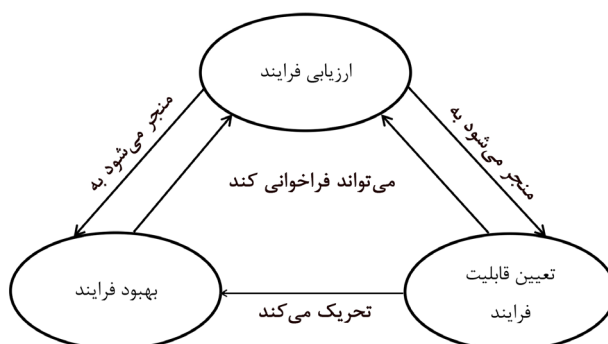
فنونی است که قابلیت مدیریت و نهادینگی فرایند را نشان می‌دهند. SSE-CMM شامل پنج سطح است که در شکل (۱) نشان داده شده است [۵].

شکل ۱: سطوح قابلیت

این استاندارد با ISO/IEC 15504 و به‌ویژه با ISO/IEC 15504-2 در ارتباط است زیرا هر دو بر بهبود فرایند و ارزیابی رشد قابلیت تمرکز دارند. ISO/IEC 15504 به‌طور خاص روی نرم‌افزار متمرکز است، در حالی که این سند بر روی امنیت تمرکز دارد.

مجموعه استاندارد خانواده ISO/IEC 15504 با موضوع ارزیابی فرایند، بیشتر بر فرایندهای توسعه نرم‌افزار تمرکز دارند. گرچه مدل و مفاهیم بیان شده در هر فرایندی قابل تعمیم است. در این استاندارد، هدف از ارزیابی فرایند، تعیین قابلیت فرایند و بهبود فرایند ذکر شده است. چرخه‌ی بیان شده در شکل (۲) هدف و دستاورد مورد انتظار از ارزیابی فرایند و نحوه‌ی اثرگذاری اجزا روی یکدیگر را نشان می‌دهد [۶].

شکل ۲: چرخه‌ی اثرگذاری ارزیابی فرایند

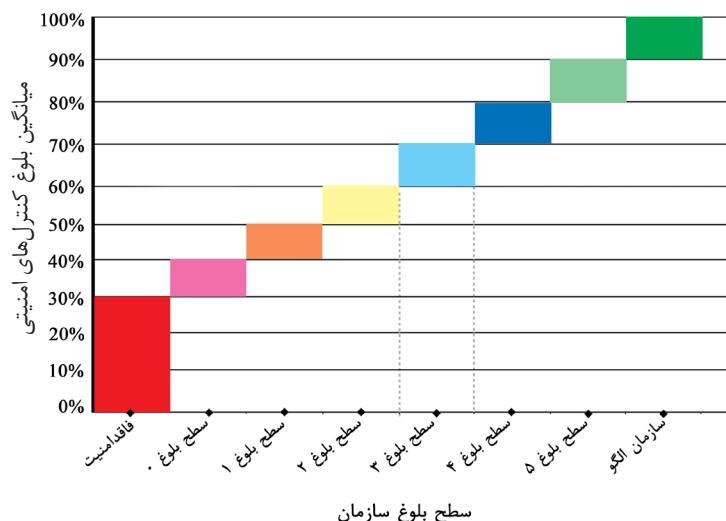
در تهیه‌ی این استاندارد، از استاندارد فرایند چرخه‌ی حیات نرم‌افزار (ISO/IEC 12207) و مدل‌های بلوغ مانند Boot- Trillium ، starp و مدل بلوغ قابلیت^۱ استفاده شده است [۶].

۴. مدل پیشنهادی

در ارائه مدل سنجش بلوغ امنیتی، فرض بر این است که سازمان مجموعه‌ای از کنترل‌های امنیتی را باید برای برقراری امنیت استقرار دهد. منطقی و معقول آن است که سازمان، کنترل‌های امنیتی مورد نیاز خود را از خروجی یک روش‌شناسی تکرارپذیر و قیاس‌پذیر مدیریت مخاطرات استخراج کرده باشد. با این همه مدل پیشنهادی مبتنی بر مجموعه کنترل‌های امنیتی مشخصی مثل آنچه در استاندارد ISO/IEC 27001:2013 آورده شده است، نیست.

۴-۱) کلیات مدل

به منظور ارزیابی سطح بلوغ کنترل‌های امنیتی از مفاهیم مدل بلوغ قابلیت و سطح بلوغ فرایند استفاده می‌شود. در مدل پیشنهادی برای هر کنترل شش سطح در نظر گرفته شده و امتیازی بین صفر تا پنج در نظر گرفته خواهد شد. میانگین امتیاز تمامی کنترل‌های امنیتی قابل کاربرد، سطح بلوغ امنیتی سازمان را تعیین می‌کند. مدل پیشنهادی، هشت سطح بلوغ را برای یک سازمان در نظر گرفته که در جدول (۱) نشان داده شده است. سطح بلوغ امنیتی سازمان با میانگین سطح بلوغ کنترل‌های امنیتی تعیین می‌شود.

شکل ۳: مدل پیشنهادی

تحقیق دارد: [۷]

۱. خط‌مشی‌ها، برنامه‌ها و رویه‌ها،
۲. ابزارها و کنترل خودکار،
۳. مهارت‌ها و تخصص،
۴. مسئولیت و پاسخ‌گویی،
۵. تعیین اهداف و سنجش آن‌ها.

هر یک از مشخصه‌های فوق مطابق با تعاریف ذکر شده در ادامه مقاله مورد ارزیابی قرار گرفته و در نهایت کنترل مربوطه در یکی از پنج سطح قرار خواهد گرفت:

۴-۲) سطح صفر: عدم وجود یا ناقص

سازمان هیچ گونه برنامه‌ای برای پیاده‌سازی کنترل

برای ارزیابی سطح بلوغ کنترل‌های امنیتی باید اثربخشی مشخصه‌های زیر را ارزیابی کرد. از آنجا که الگوی COBIT یک مدل فرایندی برای پاسخ‌گویی به نیازهای سازمانی در حوزه فناوری اطلاعات است و از طرفی عمده کنترل‌های امنیتی به‌طور مستقیم مربوط به فناوری اطلاعات بوده و یا ماهیتی مشابه آن دارند؛ لذا مشخصه‌های مورد ارزیابی از این مدل استخراج شده و تعریف هر یک در هر سطح بلوغ متناسب با موضوع امنیت مناسب‌سازی شده‌اند. مدل COBIT از نظر سطوح بلوغ تعریف شده، مشابهت فراوانی با مدل بلوغ امنیتی تشریح شده در ادبیات

مورد نظر ندارد. در مواردی کنترل به صورت تجربی توسط برخی کارکنان انجام می‌شود. شواهدی برای هیچ‌یک از شاخص‌های پنج‌گانه‌ی مورد نظر وجود ندارد.

۳-۴) سطح یک: پیاده‌سازی غیررسمی (ابتدایی، فاقد عمومیت)

در این سطح، نشانه‌هایی مبنی بر توجه به کنترل مورد نظر و نیاز به آن در سطح سازمان مشاهده می‌شود. در این سطح، کنترل به صورت استاندارد اجرا نمی‌شود و رویکرد مدیریتی به هم ریخته و آشفته است. افراد درون سازمان تشخیص می‌دهند که چه اقدامی باید انجام شود و یک توافق کلی وجود دارد که این اقدام در هنگامی که مورد نیاز است، انجام شود. کارایی کنترل و اثربخشی آن بستگی به دانش و تلاش‌های فردی دارد. واکنش‌ها در برابر نقض امنیت، غیرقابل پیش‌بینی است.

الف) خط‌مشی‌ها، برنامه‌ها و رویه‌ها: تشخیص نیاز برای فرایند در حال ظهور است. رویکردهای فاقد عمومیت برای کنترل، روش‌های تجربی در پیاده‌سازی و خط‌مشی‌های تعریف‌نشده قابل مشاهده است.

ب) ابزارها و کنترل خودکار: برخی ابزارها موجود هستند. هیچ رویکرد برنامه‌ریزی‌شده‌ای برای استفاده از ابزار وجود ندارد.

پ) مهارت‌ها و تخصص: مهارت‌های لازم برای اثربخش کردن کنترل شناسایی نشده‌اند. برنامه‌های آموزشی وجود ندارد.

ت) مسئولیت و پاسخ‌گویی: تعریفی از پاسخ‌گویی و مسئولیت وجود ندارد.

ث) تعیین اهداف و سنجش آن‌ها: اهداف شفاف نیستند و اندازه‌گیری و سنجش انجام نمی‌شود.

۴-۴) سطح دو: تکرارپذیر ولی حسی (انجام‌شده)

در این سطح، رویه‌ها و فرایندهای مشابهی برای پیاده‌سازی کنترل وجود دارند که توسط افراد مختلف دارای یک وظیفه اجرا می‌شود. در این سطح، هیچ آموزش یا رویه‌های استاندارد وجود ندارد و مسئولیت برعهده‌ی خود افراد است و اتکای اصلی به دانش افراد است (بنابراین امکان خطا وجود دارد).

اطلاعات و گزارش‌های امنیتی تهیه می‌شوند؛ ولی مورد تحلیل قرار نمی‌گیرند.

الف) خط‌مشی‌ها، برنامه‌ها و رویه‌ها: آگاهی از نیاز برای پیاده‌سازی کنترل وجود دارد. فرایندهای اجرایی مشابه و مشترک ظهور می‌کنند. تعریف شفافی از رویه‌ها و خط‌مشی‌ها وجود ندارد.

ب) ابزارها و کنترل خودکار: رویکردهای مشترک برای استفاده از ابزار وجود دارد (بر مبنای راهکارهای ارائه‌شده از سوی افراد کلیدی) ابزارهای مورد نیاز تهیه می‌شود، ولی به‌درستی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.

پ) مهارت‌ها و تخصص: کمینه نیازمندی‌های مهارتی برای حوزه‌های کلیدی شناسایی می‌شوند. آموزش بر مبنای نیاز انجام می‌شود.

ت) مسئولیت و پاسخ‌گویی: افراد، عهده‌دار مسئولیت می‌شوند و به‌طور معمول پاسخ‌گو هستند. هنگام بروز مشکل، یک نوع آشفتگی در رابطه با مسئولیت‌ها وجود دارد.

ث) تعیین اهداف و سنجش آن‌ها: تا حدودی اهداف و برخی از شاخص‌های مالی تعیین می‌شوند، البته این شاخص‌ها فقط برای مدیریت، شناخته‌شده هستند. نظارت متناقض در حوزه‌های تفکیک‌شده مشهود است.

۵-۴) سطح سه: خوش تعریف (نهادینه‌شده)

رویه‌ها، استاندارد و از طریق آموزش منتقل‌شده است. پیروی از رویه‌ها اجباری است؛ اما تخلفات شناسایی نمی‌شود. رویه‌ها خیلی پیشرفته نیستند؛ اما روش‌های کاری موجود را رسمی می‌کنند.

یادآوری: یک فرایند خوش تعریف فرایندی است که همراه با خط‌مشی‌ها، استانداردها، ورودی‌ها، معیارها یا معیار ورود، اقدامات، رویه‌ها، نقش‌های مشخص‌شده، ارزیابی‌ها، اعتبارسنجی، چارچوب‌ها، خروجی‌ها و معیارها یا معیار خروج باشد که مستندشده و نامتناقض و کامل باشد.

الف) خط‌مشی‌ها، برنامه‌ها و رویه‌ها: درک از نیاز برای پیاده‌سازی کنترل وجود دارد. استفاده از روش‌های عملی مناسب تحقق می‌یابد. فرایندها، خط‌مشی‌ها

و رویه‌های لازم برای فعالیت‌های کلیدی، تعریف و مستند می‌شوند. استانداردهای هر حوزه کنترلی شناسایی شده‌اند و برنامه‌ی استقرار هر یک تهیه شده است.

ب) ابزارها و کنترل خودکار: برنامه‌ای برای استفاده و استانداردسازی ابزارها به‌منظور کنترل خودکار فرایند تعریف و ابزارها در راستای اهداف پایه‌ای آن‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند، ولی شاید استفاده از آن‌ها چندان مطابق با برنامه‌ی تعریف شده نباشد.

پ) مهارت‌ها و تخصص: نیازمندی‌های مهارتی برای تمامی حوزه‌ها تعریف و مستند می‌شوند. یک برنامه آموزشی رسمی تدوین می‌شود، ولی آموزش رسمی کماکان بر مبنای ابتکارات فردی است.

ت) مسئولیت و پاسخ‌گویی: مسئولیت و پاسخ‌گویی فرایند تعریف می‌شود و متصدیان فرایند شناسایی می‌شوند. متصدی فرایند از اختیار کامل برای انجام مسئولیت‌ها برخوردار نیست.

ث) تعیین اهداف و سنجش آن‌ها: تا حدودی اهداف و شاخص‌های اثربخش تعیین می‌شوند و یک ارتباط روشن با اهداف کسب و کاری وجود دارد. فرایندهای اندازه‌گیری ظهور می‌یابند؛ ولی به‌صورت با ثبات مورد استفاده قرار نمی‌گیرند. ایده‌های استفاده از کارت امتیازدهی متوازن مشاهده می‌شود.

۴-۶) سطح چهار: مدیریت شده، قابل سنجش و پیش‌بینی مدیریت، تبعیت از رویه‌ها و سازگاری با آن‌ها را نظارت کرده و با اقدامات متناقض برخورد می‌کند. کنترل‌ها پی‌درپی بهبودیافته و نتایج خوبی ارائه می‌کنند. از خودکارسازی و ابزارها به‌صورت محدود یا جسته‌گریخته استفاده می‌شود.

الف) خط‌مشی‌ها، برنامه‌ها و رویه‌ها: درک کاملی نسبت به نیازمندی‌ها وجود دارد. فرایند، صحیح و کامل است؛ بهترین روش‌های عملی درونی مورد استفاده قرار می‌گیرد. تمامی ابعاد فرایند، مستند و قابل تکرار هستند. خط‌مشی‌ها از سوی مدیریت تصویب می‌شود. برای توسعه و تقویت فرایندها و رویه‌ها از استانداردها استفاده شده و بخش‌هایی از استانداردها پیاده‌سازی شده‌اند.

ب) ابزارها و کنترل خودکار: ابزارها بر مبنای یک برنامه استاندارد شده پیاده‌سازی می‌شوند و تا حدودی با دیگر ابزارها یکپارچه می‌شوند. ابزارها در حوزه‌های اصلی برای مدیریت خودکار فرایند و نظارت بر فعالیت‌ها و ابزار کنترلی کلیدی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

پ) مهارت‌ها و تخصص: نیازهای مهارتی برای تمامی حوزه‌ها به‌روز می‌شود. کارایی این مهارت‌ها برای تمامی حوزه‌های حیاتی تضمین می‌شود. از فنون آموزشی تکامل یافته بر مبنای یک برنامه آموزشی استفاده می‌شود و انگیزه به اشتراک‌گذاری دانش به‌وجود می‌آید. اثربخشی برنامه آموزشی ارزیابی می‌شود.

ت) مسئولیت و پاسخ‌گویی: مسئولیت و پاسخ‌گویی فرایند پذیرفته می‌شود و متصدی فرایند متعهد به انجام کامل تمامی مسئولیت‌های خویش است. فرهنگ پاداش‌دهی برای افزایش انگیزه‌ی کارکنان در قبال مسئولیت‌شان جاری می‌شود.

ث) تعیین اهداف و سنجش آن‌ها: کارایی و اثربخشی اندازه‌گیری می‌شود و ارتباط آن با اهداف کسب و کاری مشخص می‌شود. کارت امتیازدهی متوازن در حوزه‌های مورد انتظار مدیریت پیاده‌سازی می‌شود و رویدادها و حوادث مورد تحلیل قرار می‌گیرند. بهبود مستمر قابل مشاهده است.

۴-۷) سطح پنج: بهینه‌شده (بهبود مستمر) بر مبنای نتایج بهبودهای مستمر و الگوگیری از دیگر سازمان‌ها، اجرای کنترل‌ها به سطح عالی رسیده‌اند. بهبود مستمر، تجزیه و تحلیل اثربخشی کنترل و اصلاح مداوم نواقص به وضوح قابل مشاهده است. یکپارچگی در فعالیت‌ها و فرایندهای سازمان مورد توجه قرار گرفته است.

الف) خط‌مشی‌ها، برنامه‌ها و رویه‌ها: درک پیشرفته و رو به جلویی نسبت به نیازمندی‌ها وجود دارد. از بهترین روش‌های عملی و استانداردهای بیرونی استفاده می‌شود. مستندسازی فرایند در جهت جریان خودکارسازی تکامل می‌یابد. فرایندها، خط‌مشی‌ها و رویه‌ها برگرفته از استانداردهای موجود در حوزه‌ی

مورد نظر بوده و استانداردها به‌طور کامل استقرار یافته‌اند.

ب) ابزارها و کنترل خودکار: مجموعه ابزار استاندارد شده توسط سازمان به‌خدمت گرفته می‌شود. تمامی ابزار مربوط به پشتیبانی از فرایندها با یکدیگر یکپارچه می‌شوند. ابزار برای پشتیبانی از بهبود فرایند و کشف خودکار استثناهای کنترلی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

پ) مهارت‌ها و تخصص: سازمان به‌صورت رسمی و بر مبنای اهداف سازمانی شفاف و تعریف شده، خواهان بهبود مستمر مهارت‌هاست. آموزش و پرورش موجب تقویت بهترین روش‌های عملی بیرونی و مفاهیم فنون پیشرفته می‌شود. به اشتراک‌گذاری دانش به‌صورت یک فرهنگ سازمانی در می‌آید و از سیستم‌های دانش بنیان استفاده می‌شود.

ت) مسئولیت و پاسخ‌گویی: مالکان فرایند برای تصمیم‌گیری و انجام اقدامات، صاحب اختیار می‌شوند. پذیرش مسئولیت از سطوح بالا تا سطوح پایین‌تر سازمانی تحقق می‌یابد.

ث) تعیین اهداف و سنجش آن‌ها: یک سیستم سنجش عملکرد یکپارچه و بر مبنای استفاده سراسری از کارت امتیازدهی متوازن یا روش‌های دیگر وجود دارد. استثناهای موجود در سراسر سازمان مورد توجه مدیریت قرار می‌گیرد و از روش‌های تحلیل پیشرفته برای بررسی نتایج استفاده می‌شود. بهبود مستمر به‌عنوان راهکاری برای بقا در نظر گرفته می‌شود.

۸-۴) ارزیابی و اعتبارسنجی مدل پیشنهادی

گرچه محدودیت زمانی تحقیق، مانع از ارائه‌ی نتایج پیاده‌سازی مدل و بهره‌گیری از آن در تعیین سطح بلوغ کنترل‌های امنیتی چند سازمان و مقایسه با نتایج سایر روش‌های تعیین سطح بلوغ شده است، لیکن این مدل از سه منظر جامع‌بودن، مانع‌بودن و قابلیت استفاده در جلسه خبرگی مطرح‌شده و توسط کارشناسان این حوزه به‌عنوان مدل قابل قبول پذیرفته شده است.

همچنین از آنجا که این مدل مبتنی بر ادبیات تحقیق استاندارد است، به‌نظر می‌رسد با آنچه باید باشد،

تفاوت چندانی نداشته و می‌تواند به‌عنوان مبنای اولیه مورد استفاده قرار گیرد و با نتایج به‌دست آمده مدل را مورد بازنگری و اصلاح قرار داد.

۵. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

به‌عنوان یک قاعده‌ی کلی، معروف است که هر چیزی که قابل سنجش نباشد، قابل مدیریت نیست. امنیت نیز از این قاعده مستثنی نیست. پیاده‌سازی یک نظام مدیریت امنیت در سازمان نیازمند ابزارهایی است که امنیت را بسنجد تا سازمان بتواند ضمن بررسی اثربخشی و کارایی منابع هزینه‌شده برای آن، گام‌های بعدی حفظ و ارتقای سطح امنیتی را طرح‌ریزی کند.

این موضوع در قالب مدلی برای سنجش بلوغ امنیتی قابل بررسی و پاسخ‌گویی است. این تحقیق از مبانی نظری موجود در این حوزه که به‌طور عمده در حوزه استانداردها و تجربیات برتر بوده، استفاده کرده و مدلی ساده و کاربردی برای سنجش سطح بلوغ امنیتی در تمام سازمان‌ها (صرف‌نظر از نوع، اندازه و ماهیت سازمان) ارائه کرده است.

برای سنجش سطح بلوغ یک کنترل از مفهوم اندازه‌گیری بلوغ فرایند در پنج سطح استفاده شده است. پنج شاخص اندازه‌گیری بلوغ هر فرایند عبارتند از:

۱. خط مشی‌ها، برنامه‌ها و رویه‌ها،
۲. ابزارها و کنترل خودکار،
۳. مهارت‌ها و تخصص،
۴. مسئولیت و پاسخ‌گویی،
۵. تعیین اهداف و سنجش آن‌ها.

مفهوم هر شاخص در سطح بلوغ متناظر در بند ۴ مقاله تعریف شده است. این شاخص‌ها در کنار یکدیگر سطح بلوغ هر کنترل را تعیین کرده‌اند. میانگین بلوغ کنترل‌های امنیتی طرح‌ریزی شده برای سازمان براساس شکل (۳) سطح بلوغ امنیتی سازمان را در یکی از سطوح هشت‌گانه تعیین خواهد کرد.

مدل پیشنهادی، به سازمان کمک می‌کند تا:

- سطح امنیتی یا به تعبیر این مقاله میزان بلوغ امنیتی خود را تعیین کند؛

- داشبورد مدیریتی امنیت سازمان را برای مدیران ارشد طراحی کند؛
- داده‌های علمی و واقعی برای سنجش اثربخشی هر کنترل فراهم کند؛
- تأثیر منابع تخصیص یافته در ارتقای سطح امنیتی سازمان را مشاهده کند؛
- نقاط قوت و ضعف امنیتی سازمان را شناسایی کند؛
- تصمیم‌های صحیح‌تر و مطمئن‌تری برای تخصیص منابع در جهت ارتقای سطح امنیتی خود اتخاذ کند.

هرچند در گام نخست، استفاده از این مدل برای تمامی سازمان‌ها توصیه می‌شود، لیکن باید توجه داشته که نگرش اقتضایی به میزان نیاز سازمان به عمق پیاده‌سازی یک کنترل و همچنین ضریب اهمیت متفاوت یک کنترل امنیتی در سازمان‌های مختلف دو متغیر مهمی هستند که باید در ارائه یک مدل دقیق‌تر مورد توجه قرار گیرند. اضافه کردن متغیرهای مذکور به مدل ضمن افزایش دقت مدل در سنجش بلوغ امنیتی سازمان، پیچیدگی آن را نیز به میزان قابل توجهی اضافه خواهد کرد و طبیعتاً ضریب نفوذ و گستردگی کاربرد آن را محدودتر خواهد کرد.

۶. مراجع

- (۱) مقاله "ارائه چارچوب پیاده‌سازی ISMS مبتنی بر متدلوژی RUP"، مصطفی تمناجی و دیگران، پنجمین کنفرانس ملی فرماندهی و کنترل ایران، آذرماه ۱۳۹۰، دانشگاه تهران.
- (۲) بررسی و تحلیل تغییرات استاندارد ISO/IEC 27001: 2013 و ارائه مدل انتقال، مصطفی تمناجی، طاهره رضایی، سال چهارم، شماره ۴ و ۱، زمستان ۹۲ و بهار ۹۳. صفحات ۳۸ تا ۴۷.
- 3) ISO/IEC 27001: 2013; Information Technology - Security Techniques- Information Security Management System - Requirements.
- 4) ISO/IEC 27002: 2013; Information Technology - Security Techniques- Information Security Management System- Code of practice.
- 5) ISO/IEC 21827: 2008; Information Technology - Security Techniques - Systems Security Engineering - Capability Maturity Model.
- 6) ISO/IEC 15504-2, Information Technology - Process Assessment - Part 2: Performing an Assessment.
- 7) Control Objectives for Information and Related Technologies (COBIT); V4.1; by ISACA: 2007.